

Radosć a přečelstwo

Zbožo njewubudža jeničce zetkanje z bamžom, ale tež, hdyž jeho pokiwy k zbožownemu žiwjenju wobkedžujeteš.

Foto: kna

Jězus rěči k nam w ewangeliju 6. jutrowneje njedzele, na čož wšitko, štož wón praji a skutkuje, na kóncu pokazuje: „To sym k wam rěčał, zo by moja radosć we was byla a zo by so waša radosć napjelniła.“ (Jan 15,11)

Cil je radosć, što hewak, hdyž njerěkaja rozprawy wo jeho skutkowanju jenož dobre, ale tež radosćne poselstwo. Jězus přepróšuje nas, zo bychmy so radowali, zo bychmy nazhonili, kak so žiwjenje radži, kak so počahi mjez ludźimi radža kaž tež wone mjez ludźimi a Bohom.

Njedawno je naš swjaty wótc dźesać kaznjow k zbožownemu žiwjenju nastajil:

1. Budźće žiwi a dajće druhim žiwi być!
2. Budźće wulkomyslni sebi a druhim napřečo!

3. Nabywajće na měrniwość!
4. Hasńće telewizor a wužiwajće čas mjez sobu!
5. Njedzeli po móžnosći nje-džělajće!
6. Podpěrujće młodzinu, starajće so wo to, zo wona hódne powołanja nańdže!
7. Respektujće přírodu!
8. Mysľće pozitiwnje!
9. Respektujće druhe nabožiny!
10. Wostańće spokojni!

Hdyž zwjazamy tute słowa z Jězusowym poselstwom, nadeńdžemy tójšto, štož móhli runjež do swójeho žiwjenja pře-wzać: Njetrjebamy so hižo jako winicy čuć. Wina hodži so wodać. Bóh chce nas k nowemu žiwjenju dowjesć. Z tym zmóžnja nowe počahi mjez ludźimi a wu-

móža jich ze samotnosće. Zdobom wuči wón nas, zo směmy wosrjedz čmy, wosrjedz wšeho čerpenja, samo wosrjedz smjerće w dowěrje do Boha žiwi być.

Tuta radosć wokruća so z wuprajenjom: „Kaž je mje Wótc lubował, tak sym ja was lubował. Wostańće w mojej lubosći!“ (Jan 15,9) Wšitko, štož je ludžom činił a prajił, ma swój zakład w lubosći. Wěmy tole, dokelž je to w najhlubšej nutrinje wutroby zakótwjene: Rozsudne je, zo my, zo ja lubosć nazhonyam. Tu je druhi čłowjek, tu je Bóh, kiž mje lubuje, z kotrehož lubosće sym přiwwzaty – bjez wuměnjenjow.

Wěmy to dźensa z wučby wo čłowjeku, kak wažne je za dźěćo, zo je wote wšeho spočatka přiwwzate, zo je lubowane, a to

hižo do swójeho naroda. Hewak móhlo k njemałym čezam we wuwicu čłowjeka dóńć, z čimž dyrbi so wón často cyłe swoje žiwjenje bėdžić. Lubosć nazhonyamy hakle, hdyž nas druzy lubuja. Wša naša lubosć je přeco jenož wotmołwa. Tohodla njetrjebamy tež stajnje sami lubować počec. „Wy sće hižo lubowani“, praji Jězus a doda: „Wostańće w mojej lubosći.“

Na spočatku njesteji potajkim kaznja: Lubujće so mjez sobu abo lubujće Boha. Potom bych so přeco hižo strachociwje prašec dyrbjał, hač dosć lubuju, tak zo kaznju spjelnam. Kaznju lubosće njemóžu wšak ženje jako hižo spjelnjenu wobhladować. Wona wotwěra pak přichod, kiž móže so přeco znowa započec. Kaznja lubosće wostawa tuž stajnje přepróšenje k zbožownemu žiwjenju.

Tajka lubosć njewostawa bjez sčěwkow. Žada sej swójsku prócu, pod wěstymi wuměnjenjemi tež swójske podaće žiwjenja. „Wjetšu lubosć nima ničto hač tu, zo by swóje žiwjenje dał za swóych přečelow.“ Přečeljo pak njetrjebaja prikazy wotwonka. Začuwaja, što druhemu tyje. Činja to, dokelž to druhého a tež jich samych zwjesela.

Jězusowe přepróšenje, zo měli być z lubosće, radosće a přečelstwa žiwi, móže być sčězka po kraju, w kotrymž smy žiwi. Móže tež być sčězka w cyrkwi, w kotrejž smy žiwi. Móže pak runje tak być sčězka, na kotrejž njejsmy spokojom, chcemy-li so jeno sami wuchować, kotraž pak zamóže wšitkich po kčějatej pusćinje wjesć.

Farar Gabriš Nawka

Pólska cyrkej wopomina svojich w Dachauskim kaceće zahinjenych měšnikow

Wjace hač 700 pólskich duchownych je srjedu, 29. apryla, w něhdyšim kaceće hromadže ze 40 biskopami z Pólskeje na swoje wopory mjez klerusom spominało. To běše dotal najwjetše putnikowanje měšnikow na tute městno čwělowanja a martrarstwa. Kardinal Reinhard Marx z Mnichowa praji, zo je nimoměry džakowny, zo je so telko duchownych a biskopow k wopomnjeneskej Božej mši w kapale Chrystusoweje smjertneje stysknošće zešlo.

Dachau je za Němcow a Polakow „městno znjeměrnjowaceho dopomnjenja a wodača“. Nimale 2.000 pólskich měšnikow bě tam zajatych, 868 z nich morichu. Po ličbje je pólski klerus z wotstawkom najwjetši wopor přinjesl. Dachau je kaž „koncentrat čłowjeka zACPěwaceho, čłowjeka dračowaceho a čłowjeka zamordowaceho režima“, zwurazni kardinal Marx, předsyda Němskeje biskopskeje konferency. Po kemšach č-

Mnozy wěriwi wobdžělichu so na kemšach před kapalu Chrystusoweje smjertneje stysknošće w Dachauskim wopomnišću runje 70 lět po wuswobodženju tamnišeho kacetca. Foče: kna

tachu mjena wjace hač 50 zbnoprajonych jatych, mjez nimi 46 pólskich měšnikow. Kardinal

Marx a předsyda Pólskeje biskopskeje konferency, arcybiskop Stanisław Gądecki, po-

žištaj wěncy za pólske wopory před bronzowej taflu na wonkownej scěnje kapaly. KP/kna

Motor ekumeniskeho hibanja

K 100. narodninam załožerja Taizéskeho zhromadženstwa, frèrea Rogera Schutz

Frère Roger Schutz

Ze Šwicarskeje pochadźacy frère Roger je so 12. meje před sto lětami narodził. Posmjertne narodniny kryja so z dalšim jubilejom, z 75lětnym wobstaćom interkonfesionelneho konwenta a klóštra w burgundiskim Taizé. Roger Schutz běše syn kalwinistiskeho fararja a wohlada swětlo swěta we wsy Provence w

šwicarskim kantonje Jura. Je jako džewjate džěčo we wulkej swójbje wotrostł. Zbožowne džěcatstwo ma so džakować wosebje swojej wowce Marie-Luise, kotrejež wěra běše tak wulka, zo ta tež za njeho dosahaše. Po dožiwjenych choroscach a wosebje, jako jeho najlubša sotra Lily schorje, poča za Bohom pytać. Po studiju teologije prócowaše so, zo by městno za zhromadnosć z dalšimi jenak myslacymi našoł. 1940 dóndže njedaloko něhdyšeho klóštra Cluny do wsy Taizé, kotraž bě tehdy tež duchownje wosyroćene městno. Njedaloko bě demarkaciska linija mjez wobsadźenej Francoskej

a swobodnym džělom. Wón pomhaše z tym, zo schowa židowskich a politiskich čěkanow zhromadnje ze sotru.

Magnet za młodostnych

Po wuswobodženju Francoskeje 1944 přeměni so ewangelske bratrowske zhromadženstwo do přnjeje ekumeniskeje rjadniskeje zhromadnosće w stawiznach cyrkwy. Samo bamž Jan XXIII. mjenowaše Taizé „male nalěčo“ a frèrea Rogera motor nastawaceho ekumeniskeho hibanja. Wšitcy naslědnicy Jana XXIII. sej Šwicarja wažachu a pytaču rozmołwu z nim. Wosebje hospodliwosć bu ze

znamjenjom duchowneje kwaliti tuteje zhromadnosće. Młodostni z cyłego swěta spóznaču tu wěstu duchownu domiznu a přichadźachu po tysacach. Žane wobsydstwo, žane titule a priwilegije, ale pytanje za Bohom a za rozmołwu ze wšěmi, kiž přińdu, je heslo zhromadnosće. Tole njepřeswědči jeno, ale přiwabjowaše wosebje młody lud ze wšěch křesćanskich cyrkwjow. Frère Roger pisaše listy młodžinje swěta a pućowaše po kontinentach. Chaos při organizowanju młodžinskich zetkanjow njezadźěwa tomu, zo je jich lěto wot lěta přeco wjace přichadźało. Frère Roger předowaše tak, kaž je sam žiwy byl: swobodu a dowěru do Boha. Bjez kóžděho zmysla běše jeničce jeho smjerc. Duchachory čłowjek běše jeho w awgusće 2005 w starobje 90 lět při wječornym pačerju zakłóť.

W zhromadnosći Taizéskich bratrow sa katolscy a ewangelscy mužojo w mjezynarodnym konwencie žiwi. KP/kna

„Móžemy krasne skutki dokonjeć; płaćić pak budža jeno te, kotrež wuchadźachu ze smilneje lubosće Chrystusoweje we nas. Na wječoru našeho žiwjenja budže lubosć, po kotrejež budžemy posudžowani – po tej lubosći, kotrejež smy pomału we sebi rosć a so wuwivać dali, w smilnosći za kóžděho čłowjeka w cyrkwi a na swěće.“

Frère Roger, Słowa wujednanja

Franciskanka sej žada synodu žonow

Sotra Mary Melone z rjady franciskankow žada sej podobnje biskopowej synodze tež synodu žonow. Rjadnica, kotraž je z dobom direktorka Bamžowskeje uniwersity Antonianum, je měnjenja, zo měł tutón poradžowski organ žonom aktiwniše sobudžěło w cyrkwi zmóžnić. Žony trjebaja hiós, kiž je „jako awtorita“ připóznaty. To njerěka, zo mužojo w tutym gremiju ničo pytać nimaja, ale woni tež njejsu na kóždy pad trěbni, zwuzrazni sotra Mary.

K nowej wiziji wo cyrkwi słuša sylniši wliw žónskich. K tomu liči italska rjadnica, zo zasadža w měšnikich seminarach wjac docentkow. Tež bamž Franciskus je sej pohlubšenje tak mjenowaneje „teologije žony“ žadał. Sotra Mary Melone je přerňa žona na čole bamžowskeje wysokeje šule. *KP/kna*

600 lět po smjerći:

Wopominaja Jana Husa

Bamž Franciskus je Praskeho staroarcybiskopa kardinala Miloslava Vlka za swojeho wosebiteho wotpóslanca na swjatočnosćach k wopomnjenju smjerće reformatora Jana Husa po zasudženju na koncilu w Konstanzu pomjenował. Spočatk julija wotměja so w Praze wotpowědne zarjadowanja. Rehabilitaciju českeho reformatora je hižo bamž Jan Pawał II. zahajił. 1999 je wón „moralisku zmužitosć“ Jana Husa hódnoćił a jeho surowu smjerć hlukoko wobžarował. *KP/kna*

Muža z hibićiwym rozumom počesćili

Wopomnjenska tafla za Jakuba Nowaka-Horjanskeho poswiećena

Na križowanišću wyše Hory, ródnje wsy Jakuba Nowaka, poswieći Chróšćanski farar Clemens Hrjehor njedzělu, 3. meje, swjatočnje wopomnjensku taflu za tutoho serbskeho měš-

Wopomnjenska tafla

nika a prócowarja. Wobydlerjo z Jaseńcy, Noweje Jaseńcy a dalši swjatočnosť kulturnje wobrubichu. Něhdže sto ludźi z wokolnych wsow so wobdžěli. Přitonym bu žiwjenje Jakuba Nowaka-Horjanskeho předstajene. Zdobom přednjesechu wujimki z jeho pjera.

Štób bě Jakub Nowak-Horjanski, zo smy za njeho kamjeń z wopomnjenskeje taflu postajili? Wón narodži so 1864 na Horje na wjetšej ležownosći čisto 2. Wuchadzamy z toho, zo je něhdyši Nowakec statok wony, kotryž džensa Rjedźic swójba wobhospodarja.

Na poswiećenskej swjatočnosći

Fota: B. Cyž (2), SKA

Po wopyće šule w Chróšćicach a gymnazija bě Jakub Nowak chowanc Serbskeho seminara w Praze a studowaše tam wot 1887 do 1890 teologiju. 1891 dokónči studij w Kölnje. Po wuswjećenju na měšnika běše wón tři lěta kapłan w Radworju a po tym w Budyšinje. Wot 1903 do 1931 bě potom nimale 30 lět farar w Radworju. Na wuměnk poda so do Worklec, hdžež 1938 zemrě.

Hižo jako gymnaziasť a člon towarstwa Serbowka dopisowaše Jakub Nowak do časopisow Łužiski Serb a Łužica. Jako kapłan w Radworju založi tam Raiffeisensku lutowarnju a nawjedowaše ju jako direktor, bě sobuzawožer spěwneho towarstwa Meja w Radworju a wobdžěli so na založenju Budyskeho towarstwa Jednota. W towarstwje Maćica Serbska bě 50 lět z člonom.

Jakub Nowak bě přewšo zdžěłany a zajimawy čłowjek a znoys hižo 1886 přehlad serbskeje mytologije. Wot 1897 do 1905 redigowaše časopis Serbski Hospodar, kiž bě za našich ratarjow wažny, zajimawy a nadkonfesionelny, to rěka wšemu serbskemu ludej přistupny.

Jakub Nowak zaběraše so lětdžesatki z domiznowědnym slědženjom, na přikład ze stawiznami Radworskeje šule. Pisaše tež do čitanki „Kwětki“. Wosebje na wutrobje ležeše drje jemu sakralne wuměłstwo.

Hižo 1905 zarjadowa w Radworskej starej cyrkwi muzej cyrkwinskeho wuměłstwa.

Farar J. Nowak

1920 wuńdže jeho kniha „Wobrazy z cyrkwinskih stawiznow katolskich Serbow“.

Jakub Nowak bě drje čělnje trochu zbrašeny, čim hibićiwši pak bě rozum. Wón zawostaji nam džesać džiwadlowych hrow. Spisał njeje jeničce činohry kaž „Předate cholowy“, ale tež chutne hry kaž „Krasne wobrazy“.

Jara zasadžowaše so Jakub Nowak-Horjanski za socialne potrjeby a zwola hižo 1909 bormejse sotry k hladanju chorych, starych a džěci do Radworja. Někotryžkuli je katolsku pěstowarnju, kotraž bu za jeho čas založena, wopytał.

Jakub Nowak rady pućowaše. Poby w Italskej, Palestinje, Egyptowskej, Norwegskej a Ruskej a přednošowaše wo tym nazornje. 1930 wozjewi w knize „Pućowanske dopomjenki“ dwě z tutej zajimawych jězbow.

Nječ je nam wopomnjenska tafla za Jakuba Nowaka-Horjanskeho pohon, hordosć, zawjazk a namołwa, w zmysle Jakuba Barta-Čišinskeho džětać, kiž je prajił: „Kubła swojich wótcow hajić, doniž mocy w stawach su.“ *M. Cyžowa*

W naležnosćach katolskeho serbstwa so modlili

Wot Towarstwa Cyrila a Metoda wuhotowany mejski nyšpor w Róžeńće

Nahladna ličba ludźi je so njehladajo na mnohe druhe zarjadowanja zašlu njedzělu, 3. meje, w Róžeńće k mejskemu nyšporje zešla. Towarstwo Cyrila a Metoda z.t. jón kóždolětnje w naležnosćach katolskeho serbstwa zarjaduje.

Derje přihotowany nyšpor je rjane instrumentalne podžěle měł, kotrež su šulerki Budyskeje hudźbneje šule a jeje wot-

nožki w Pančicach-Kukowje pod nawodom Borbory Markoweje wuběrnje zmištrowali. Samo po postludiju sej přítomni něžny hudźbny kruch z pišćalkami naposkachu a so z přikleskom podžakowachu. Na pišćelach je Chrystof Mičławš ze Serbskich Pazlic nic jenož kěrluše přewodžał, ale

tež jako solist Marijine wołanja spěwał, kotrež stajnje zaso k najwoblubowanišim marijanskim spěwam słušeja. Farar Michał Anders je so w swojim krótkim předowanju zaběrał z temu, čehodla je mać Boža we wšěch časach za wšitke generacije jenak pričahliwa. Wona naše žiwjenje znaje a je

sama přez wyšiny a nižiny kročiła. Tuž je wona młodym runje tak kaž staršim bliska a přistupna. Tohodla ma Różant přichod, dokelž budu tež dalše generacije na tutym městnje móc a nadžiju čerpać a nańdu tróšt a pokoj. Ze sakramentalnym požohnowanjom a z jutrownym Jandželknjom – Kralownu njebjes – mejski nyšpor wuklinča. *M. Anders*

Ludowy wumělc a mentor serbskeho lajskeho dźiwadła

Pawoł Kmjeć-Chróšćanski před 25 lěta zemrěł

Přichodny štwórtk, 14. meje, na swjedženju Božeho spěča, bude tomu štwórc lětstotka, zo je ludowy wumělc Pawoł Kmjeć z Chróšćic na prawdu Božu wotešoł. W 74. lěće žiwjenja je so dokonjało jeho njesprócnije džěło za wosadu a narod. Duchownje hibićiwý a talentowany je wón hižo jako młodostny w dowójskim času wosadne młodžinske džěło za čas kapłana Bena Špitanka nawodzał. Młodych kublač a za wěru a narod zahorjeć bě jemu wutrobna naležnosť. K tomu wužiwaše serbske lajske dźiwadlownistwo, a to tež pozdžišo móhrjec přez štyri lětdžesatki. 15 nabožnych a 21 swětnych hrow je w tutym času jako režiser na jewišću pokazal. Jako dwacećilětný je 1936 sam sobu hrał na Kopšinjanskim hrodzišću w Jurja Wjelowej hrě „Paliwaka“.

Wot Pawola Kmjeć zhotowjena postawa mačerje Božej

Hdyž so lětsa w Chróšćicach pasionska hra znowa na farskej zahrodze inscenuje, mělo so na to dopomnić, zo je wón před 76 lěta přeni raz serbsku pasionsku hru nazwučował a předstajił. Mnozy tehdyši hrajerjo dyrbychu hižo lěto po tym do wójny a so zdžěla njenawróćichu. We wosadnym žiwjenju poštaty a šěšćdesatych lět zašeho lětstotka běchu Kmjećowe lajske dźiwadlowe předstajenja kaž „Na hrodzišću“ abo „Hańža Hernaštec“, wot njeho spisana hra, wjerški, na kotraž so džensa hišće ludžo rady dopominaja. Foto: rl Kóždy raz, hdyž w Chró-

Pawoł Kmjeć
Foto: SKA

sćicach domy swjeću, wobhladam sej w dobrej stwě tu a tam wobrazy, kotraž je Pawoł Kmjeć molował. Wone nimaja jenož historisku hódnotu, dokelž pokazuju wjes, kajkaž je něhdy byla, ale wone dopokazuju tež wumělski talent njeboćičkeho a wid molerja.

Nimo ponowjenja mnohich křižow a swjećatow je wón tež wobšěrne wobrazowe herbstwo zawostajił, kotraž by so zaso jónu zjawnosći pokazać móhlo. Znata a rozšěrjena je jeho rězba „Róžeńčanska mać Boža“. Nimo toho je Pawoł Kmjeć na literarnym polu skutkował, hdyž pomyslmy na knižku „Z wusadnym za blidom“ abo na jeho skladostne basnje kaž „Jako saznik na kwasu“. Tam rěka w předposlednjem štućce: „Tak wjedz Waj“ šćežka žiwjenska kaž po rěblku do njebja.“ Tole tež jemu přejemy.

M. Anders

Wulke zapłać Bóh kantorej

Bačoński kantor Michał Paška po 35 lětach rozžohnowany

Před lětom hižo je kantor Michał Paška z Baconja wosadnej radze zdžělił, zo lětsa spočatk meje swoje čestnohamtske zastojnstwo kantorjenja zloži. Při wšej zrudobje mějachmy začić, zo je to jeho cyle wědomje wuprajeny rozsud, runja připóznatemu sportowcej na wjeršku swojeho skutkowanja, so z aktiwneje služby rozžohnować. Z čežkej wutrobu to wosadna rada a ja jako farar na wědomje wzachmy a prócowachmy so wo wotpowědneho naslědnika. Na kóncu pak so wujewi, zo tajkeho w našej małej wosadze tuchwilu njenamakamy. Tuž so rozsudzichmy, tule službu na skupinku k tomu zwólniwyh mužů a žonow rozdžělić.

Swój posledni oficialny wustup měješe dołholětny Bačoński kantor zašlu njedzelu, 3. meje, dopođnja na kemšach a popođnju na nyšporje. To běše njedzela přenjeho swjateho woprawjenja, kotraž přijachu lětsa jenož štyri džěci, a to wšitko němškorěčne. Přiwšěm běše so wšo derje radžilo z pomocu šole, staršich a přiwuznych přenjowoprawjenskich džěci a tež

kantora, kaž běchmy to we wosadze přez lěta zwučeni.

K zakóncenju Božej mše podzakowa so předsyda wosadneje rady Pětr Zynda ze Smochćic kantorej Michałej Paške za jeho njesebične a jara spuščomnje wukonjane kantorstwo přez dołhu dobu 35 lět. Při tym njzaby tež na mandželsku a swójbných pokazać, kotřiž su někotryžkuli z tym zwjazany wopor sobu na so brali. Přepodaty dar wosadnych a přiklesk wšitkich přitomnych móžeše tuž jenož

snadnje zwuraznić džak, kotryž je wosada ze swojim fararjom dołholětnemu kantorjej dołžna. Tež kantor podzakowa so wosadze za wšu akceptancu a tohorunja tym, kotřiž su jeho hdys a hdys we wulkej nuzy zastupowali. Wjeseli nas, zo wostanje Michał Paška dale křižerski kantor, doniž budže sobu jěchać, a zo tež ze swojeje strony zaskoči, hdyž budže raz wulka nuz. Tež za tule zwólniwosć a wšu dotalnu pomoc wutrobne zapłać Bóh. Farar Gerat Warnar

Pětr Zynda džakuje so w přitomnosći fararja Gerata Warnarja Michałej Paške (wotlěwa).

Foto: N. Zimmermannec

Akcija Renovabis zahajena

Regensburgski biskop Rudolf Voderholzer je njedzelu, 3. meje, w tamnišim domje lětušu swjatkownu akciju Renovabis zahajił. Z heslom „Na kromy hić! Solidarnje z wumjezowanymi ludźimi we wuchodze Europy“ skedzbnja so wosebje na mjeńšiny, na čěkanow, požadarow azyla, ale tež na wopory wikowanja z ludźimi a na zbrašenych. Biskop praji: „Renovabis chce jim hlós dać a jim poboku być. K tomu trjebamy wašu pomoc!“ Z Regensburgskim biskopom celebrowachu ukrajski biskop Stanislav Szyrkoradiuk, čěski biskop František Radkowský a hlowny jednaćel Renovabis, pater Stefan Dartmann. Renovabis podpěruje projektowych partnerow w 29 krajach. Křesćanam měło samozrozumliwje być, zo nikoho njewumjezuja, ale zo so solidariscy wopokazuju a ludži do srjedzizny wjedu. Na kromach dožiwiš, kak so Bóh do swěta fama. Cyłkowny etat biskopskeho skutka wučinja wjac hač 30 milionow euro, z kotrychž pochadza šěsć milionow wot stata. Tutón je spóznał, zo wot cyrkwy rozdžělene pjenjezy wjac wuskutkuja. Renovabis podpěruje kublanske, dušepastyrske a socialne projekty. kna

Feliksowy problem a Dzeń maćerjow

Feliks je džewjeć lět a ma problem. Wón trjeba pjenjezy, dokołž chce sej rady kompjuterowu hru kupić. Nadobo jemu ideja swita. Doma hižo wjele pomha, najbóle maćeri, ale druhdy tež nanej wonka. Posydneyšy so napisa swojej maćeri zličbowanku.

Luba mama!

Nochcu hižo zadarmo pomhać. Tuž će prošu wo zaptaćenje:

za kedźbowanje na sotřičku	3.50 €
za nakupowanje	2.50 €
za kryće blida	1.00 €
za zrumowanje hrajkow	1.50 €
za pomoc na zahrodže	2.00 €

dohromady wučinja tole 10.50 €

Twój Feliks

Potom położy Feliks cedlku sobotu do wobjeda tajnje pod maćerny taler. Ju namakawši, wona ničo njepraji. Tuž bě wón wćipny a

rozbudźeny, što so nětko stanje. K wječeri ležeštej pod Feliksowym talerjom listaj. Hakle horjeka w swojej stwě do njeju pohlada a čitaše. W přnim lisće ležeše džesać eurow a pjećdzesat centow. W druhim lisće běše podobna cedlka kaž jeho z nadpismom „Zličbowanka maćerje“.

Mój luby Felikso!

za powědanje stawizničkow	0,00 €
za płokanje twojeje drasty	0,00 €
za hladanje, hdyž sy chory byt	0,00 €
za luboměće a tróštowanje	0,00 €
za pomoc při šulskich nadawkach	0,00 €

dohromady wučinja tole 0,00 €

Twoja mama

Maćerny list dočitawši położy Feliks tamny list z pjenjezami skradžu w kuchni na blido. Nadobo nochcyše pjenjezy hižo měć, dokołž bě něšto zrozumił. Štóż lubuje, tón rady pomha a džěła. To płaći za nanow a za maćerje runje tak kaž za džěci. Feliks je nětko džakliwy – a to nic jenož, dokołž je tutu njedželu Dzeń maćerjow.

Mać je wutroba swójby. A nimale wšitke džěci swěta tohodla podobne słowo za nju wužiwaja. Indiske džěci praja *matar*, italske *madre*, francoske *mère*, jendželske *mother*, pólske *matka*, ruske *mat'* a samo chinske praja *mou*.

Arabske přisłowo praji: „Dokołž njemóže Bóh tón Knjez wšudže być, je maćerje stworil.“ Njeje to rjenje prajene? Wjesołu njedželu přeje wam a wašim maćerjam Waš

Podobnje kaž tónle hólc je tež Feliks přemyslował. Foto: kna

móty knefl

Z elanom a samozrozumliwej zmužitósću 15lětny naročne twórby přednjesť

Tachantski kantor ze swojim šulerjom na piščelach hudźbny nyšpor wuhotowať

Nyšpor duchowneje hudźby katolskeje tachantskeje wosady wuhotowa cyrkwinski hudźbny direktor Friedemann Böhme njedželu, 3. meje, w Budyskej cyrkwi Našeje lubeje knjenje zhromadnje ze swojim šulerjom na piščelach Michałom Donatom z Chróšćic. W derje wobsađenym Božim domje zahra kantor Böhme zawodnje mediacisku twórbu k jutrownymaj temomaj „Lumen Christi: Alleluja“ madžarskeho hudźbnika w benediktinskim rjedže Ámenta Ferenca Lukácsa. Tuta pozběhowaca kompozicija w modernym stilu kaž tež wostatne poskitki skutkowachu na poměrnje małych mechaniskich piščelach z něhdyšeje Kohloweje džěłarnje w Budyšinje, kiž buchu džě přenjozradnje za liturgisku potrebu natwarjene, z wot-

powědnje rafinowanym registrowanjom tola jara dostojnje.

Michał Donat poda jako přikład barokoweje piščeloweje literatury „Ciaconu w f“ italskeho mištra Johanna Pachelbela. K tomu zahra kantor Böhme jako přikład z Němskeje „Passacagliu c-moll“ Johanna Sebastiana Bacha. Pozběhowacu atmosferu gotiskich katedralow přenjese kantor jako nazhonity a jara wobrotniwy organist potom z wulkej wumětskeje twórby „Suita Gothique“ sławneho Pariskeho piščeloweho wirtuozy 19. lětstotka Léona Boëllmanna do serbskeje cyrkwe. Jako pendant předstaji jeho šuler potom štyri džěle „Suity Jazzique“ 52lětneho komponista Johanna Mathiasa Michela ze Stuttgarta.

Je wšak wobdźiwanja hódnje, z kajkim elanom a z kelko sa-

Michał Donat z wučerjom Friedemannom Böhme Foto: Ch.M.

mozrozumliwej zmužitósću so 15 lět młody Chróšćan na tajke a podobne naročne twórby hižo zwaži. To wobkrući tež jeho wu-

čer, kiž hišće doda, zo přinošuje k tutomu wuspěchej tohorunja wulka podpěra staršiskeho domu. Ch. Meškankowa

Wosebity jutrowny procesion

Družki postawu mačerje Božeje po wsy na kěrchow njesli

Na nyšporje přenju mejsku njedzelu wotměwa so w Radworju kóždy lěto wosebity jutrowny procesion. Družki njesu postawu swjateje Marije po wsy na kěrchow a zaso wróco do wosadneje cyrkwy. Lětuši nyšpor zašlu njedzelu, 3. meje, swjećeše pater Martin Wolf z Hünfelda. Wěriwi Radworskeje wosady so w bohatej ličbje na tutej tradicionalnej Božej službě wobdžělichu.

Foto: BHR

POKIWY

Beachvolleyballowy turněr

Dekanatne dušepastyrstwo młodžiny přeprašuje sobotu, 6. junija, wot 15 hodž. na beachvolleyballowy turněr do Ralbic. Mustwa njech so prošu hač do štwórtka, 28. meje, w Don Boskowym domje pod telefonowym čisłom (03 57 96) 9 59 95 abo na facebookowej stronje „Referentka Dekanata Młodžina Worklecy“ přizjewja. Hrač budže so, jeli so znajmjeńša štyri mustwa přizjewja.

Słowjenska hra w Chróšćicach

Słowjenska lajska dźiwadłowa skupina Šentjanž předstaji pjatk, 15. meje, w 20 hodž. w Chróšćanskim Hórnikowym domje swoju hru „Vaje iz sedenja“ („Sitzübungen“) – ze simultanym přeložowanjom do němčiny. Hosćo ze Słowjenskeje přebywaja na přeprašenje Chróšćanskeje lajskeje dźiwadłoweje skupiny we Łužicy. Wšitcy zajimcy su na předstajenje přeprašeni.

Knižna premjera

Nowu putnisku knihu „Ze žohnowanjom na puć“ předstaji Ludowe nakładnistwo Domošina wutoru, 19. meje, w 19 hodž. w awli Šule Čišinskeho w Pančicach-Kukowje. Wudawaćel farar Gerat Warnar a dalši awtorojo budu z njeje čitać.

Ministrantska kopańca hakle popołdnu

Na koparski turněr so ministrantska ze serbskich wosadow přeprašeni. Tutón wotměje so džen po Božim spěću, pjatk, 15. meje, popołdnu w Pěskcach. Započatk je so změnił a budže nětko hakle z nyšporom w 13.30 hodž. we wjesnej cyrkwiće.

2. Alojsowy festiwal w Radworju

Wot pjatka do njedzely, 3. do 5. julija, wotměje so w Radworju 2. Alojsowy festiwal. Wjace hač 200 młodostnych zwonka Łužicy je hižo přizjewjenych. Nadrobniše informacije nańdžeće na internetowej stronje www.alojsfestival.com.

Putniske město Lourdes žada sej relikwiju swjateje Bernadetty wróco

Swětoznate putniske město Lourdes chce čěto swjateje Bernadetty Soubirous, kotraž je z 22 lěta do rjadu Dames de Nevers zastupiła, wróco měć. Rjadniska knježna, kotraž je jako džećo mać Božu widžala, je hižo w starobje 35 lět zemřela. Konflikt je tohodla nastal, dokelž sej přiwuzni nawróto swjateje do ródneho Lourdesa přerjad, rjad pak pokazuje na jeje

poslednju wolu, zo chce w Neversu pochowana być. Tam pak su jenož hišće tři sotry, kotřež so wo kapału z powostankami swjateje Bernadetty staraja. Rjad na to skedźbnja, zo zamóže areal klóštra jeničce na zakładze dochodow z nabožneho turizma wudžeržować. Swjata leži w škleńčanym sarkofagu, před kotrymž so kóždy lěto syły putnikow modla. *KP/kna*

do njedzely

wot njedzely
njedzelu, 10. meje: 6. jutrowna – Gordiana
Japsk 10,25-26.34-35.44-48 / 1 Jan 4,7-10 / Jan 15,9-17
póndzelu, 11. meje: Mamerta
Japsk 16,11-15 / Jan 15,26 – 16,4a
wutoru, 12. meje: Pankraca
Japsk 16,22-34 / Jan 16,5-11
srjedu, 13. meje: Serwaca
Japsk 17,15.22 – 18,1 / Jan 16,12-15
štwórtk, 14. meje: Božeho spěča – Bonifacija
Japsk 1,1-11 / Ef 4,1-13 / Mk 16,15-20
pjatk, 15. meje: Sofije
Japsk 18,9-18 / Jan 16,20-23a
sobotu, 16. meje: Jana Nepomuka
Japsk 18,23-28 / Jan 16,23b-28
njedzelu, 17. meje: 7. jutrowna – Paskala
Japsk 1,15-17.20a.c-26 / 1 Jan 4,11-16 / Jan 17,6a.11b-19

městno
za adresowy nalěpk
rozšěrjenja

Čłowječa

wopušćenosc

je najhlubša rana

našeho swěta.

Roger Schutz

KATOLSKI POSOL

Časopis katolskich Serbow
Wudawaćel:
Towarstwo Cyrila a Metoda z.t.,
Póstowe naměsto 2, 02625 Budyšin
Katolski Posol spěchujetej Založba za serbski lud, kotraž dóstawa lětnje přiražki Zwjazka, Swobodneho stata Sakskeje a Kraja Braniborskeje, a Drježdžansko-Mišnjanske biskopstwo.
Zamolwity redaktor: farar Michał Anders
Adresa redakcije a rozšěrjenja:
Póstowe naměsto 2 / Postplatz 2
02625 Budyšin / Bautzen
telefon: (0 35 91) 550 212
telefax: (0 35 91) 68 08 40 89
e-mail: Katolski@Posol.de
internet: www.posol.de

Postvertriebsnummer: F 8485
Lětny abonement plaći:
25 eurow, z póstom 50 eurow.
Konto: TCM-Katolski Posol
IBAN: DE56 7509 0300 0208 2823 66
BIC: GENO DEF 1M 05
banka: LIGA Dresden
kontowe čisło: 20 828 23 66
BLZ: 750 903 00
Čišć: Łužiska čišćernja, Budyšin
Štóž w nastawkach swoje mjenjeje zastupuje, ma je ze swojim mjenom podpisać. Přinoški njekryja so stajnje z mjenjejom redakcije.